

ΕΞΕΛΙΞΗ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ;

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΩΝ

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, σύμφωνα με την θεωρία της εξέλιξης η ζωή προήλθε από την αλληλεπίδραση του χρόνου και της τύχης με τις ενδογενείς ιδιότητες της ύλης ! Πρόκειται δηλαδή για μία καθαρά υλιστική θεωρία η οποία απορρίπτει την ύπαρξη Δημιουργού και Δημιουργικού σχεδιασμού!

Παρενθετικά θέλουμε να αναφέρουμε ότι σήμερα όλοι οι σχετικοί επιστήμονες (θεωρητικοί φυσικοί και αστροφυσικοί) παραδέχονται ότι ο χρόνος, ο χώρος, ή ύλη και η ενέργεια έχουν μία αρχή πάνω και έξω από αυτά. Δηλαδή παραδέχονται την ύπαρξη Δημιουργού!

Η θεωρία της εξέλιξης υποστηρίζει ότι πληθυσμοί που διασταυρώνονται μεταξύ τους, στο πέρασμα μεγάλων χρονικών διαστημάτων μετατρέπονται προοδευτικά σε νέα είδη, τα οποία είναι γενετικά διαφορετικά από τα προηγούμενα. Έτσι λοιπόν η άβιος ύλη μετατράπηκε σε έμβιο, οι μονοκύτταροι οργανισμοί σε πολυκύτταρους, τα φυτά σε ζώα, τα ψάρια σε αμφίβια, τα αμφίβια σε ερπετά και τα ερπετά σε πουλιά και θηλαστικά!

Σε προηγούμενα αφιερώματά μας έχουμε αναφέρει ότι σήμερα η βιολογία και η επιστήμη της πληροφορικής των συστημάτων απορρίπτουν εντελώς την θεωρία της εξέλιξης και υποστηρίζουν την Βιβλική αναφορά της Δημιουργίας.

Τι γίνεται όμως με τα ευρήματα των ανασκαφών και των απολιθωμάτων; Ποια είναι η μαρτυρία τους; Οι περισσότεροι από εμάς έχουμε μεγαλώσει με την εντύπωση ότι τα ευρήματα των απολιθωμάτων συνηγορούν με την θεωρία της εξέλιξης. Είναι όμως σωστό αυτό;

Εάν η θεωρία της εξέλιξης είναι σωστή τότε θα πρέπει να υπάρχει ένας τεράστιος αριθμός ενδιάμεσων μεταβατικών μορφών, καθώς το ένα είδος μετατρέπεται σε άλλο είδος. Αυτές τις ενδιάμεσες μορφές θα έπρεπε να μπορεί κάποιος να τις δει εν ζωή σήμερα, η τουλάχιστον να τις αναγνωρίσει στα *απολιθώματα*. Εδώ θα πρέπει να πούμε ότι ονομάζουμε *απολιθώματα* τα υπολείμματα φυτών και ζώων που διατηρήθηκαν μέσα σε ιζηματογενείς εναποθέσεις και η επιστήμη που τα μελετάει λέγεται *Παλαιοντολογία*.

Ο ίδιος ο Δαρβίνος είχε παραδεχθεί ότι ο αριθμός των ενδιάμεσων μεταβατικών μορφών θα πρέπει να είναι πάρα πολύ μεγάλος. Το γεγονός ότι την εποχή κατά την οποία ανακοίνωνε την μελέτη του (1859) δεν είχε βρεθεί καμία μεταβατική μορφή στα απολιθώματα, αποτελούσε γι' αυτόν ένα μεγάλο πρόβλημα και το απέδωσε στην ατέλεια της Γεωλογίας και της Παλαιοντολογίας. Μάλιστα στο βιβλίο του για την καταγωγή των ειδών, το κεφάλαιο που αναφέρεται στα απολιθώματα έχει τον τίτλο: "Περί της ατέλειας της Γεωλογικής αναφοράς". Ο Δαρβίνος είχε την ελπίδα ότι στο μέλλον θα ανακαλύπτονταν οι μεταβατικές μορφές.

Μετά λοιπόν από περισσότερο από ένα αιώνα ανασκαφών τα ευρήματα εκατομμυρίων τόννων απολιθωμάτων δίνουν και αυτά την μαρτυρία τους, η οποία μπορεί να συνοψισθεί στις ακόλουθες δύο θέσεις:

1. Δεν υπάρχει καμία ένδειξη, στα ευρήματα των ανασκαφών και των απολιθωμάτων, μετατροπής ενός είδους σε άλλο είδος. Στον τεράστιο όγκο των απολιθωμάτων που έχουν συγκεντρωθεί αντιπροσωπεύονται σχεδόν όλα τα είδη των φυτών και των ζώων αλλά πουθενά δεν έχει βρεθεί μετάβαση από φυτά σε ζώα, από ψάρια σε αμφίβια, από αμφίβια σε ερπετά η από ερπετά σε πουλιά και θηλαστικά! Το ίδιο κενό που χωρίζει τα είδη σήμερα, ουσιαστικά παρατηρείται και στα απολιθώματα. Ο David Raup έφορος του περίφημου Μουσείου Φυσικής Ιστορίας του Σικάγου, το οποίο στεγάζει περισσότερο από το 20% των απολιθωμάτων που έχουν βρεθεί παγκοσμίως, είναι αρμόδιος να καταθέσει την επιστημονική του θέση: “..σήμερα μετά από περισσότερο από ένα αιώνα ανασκαφών έχουμε λιγότερα ευρήματα από αυτά που θεωρούνταν σαν παραδείγματα την εποχή του Δαρβίνου. Αυτό συμβαίνει διότι και τα θεωρούμενα σαν κλασσικές περιπτώσεις εξελικτικής μετάπτωσης, όπως είναι η εξέλιξη του αλόγου στην Βόρεια Αμερική, εγκαταλείφθηκαν υπό το φως των νεωτέρων ανακαλύψεων.”¹
2. Το φαινόμενο που παρατηρείται στα ευρήματα των απολιθωμάτων έχει περιγραφεί στην Παλαιοντολογία σαν “Στάση”. Αντίθετα με τις προβλέψεις της θεωρίας της εξέλιξης, η συντριπτική μαρτυρία των ευρημάτων πιστοποιεί ότι κάθε βασικός τύπος φυτού η ζώου εμφανίζεται στην αλληλουχία των απολιθωμάτων αιφνιδίως, πλήρως σχηματισμένος και απόλυτα λειτουργικός. Κατόπιν παρουσιάζει ελάχιστες αλλαγές (προσαρμογή στο περιβάλλον) και τελικά αιφνιδίως εξαφανίζεται.
Ο Steven Stanley (1981) του Πανεπιστημίου Johns Hopkins, ειδικός στα απολιθώματα, μας δίνει αρκετά παραδείγματα “Στάσης”. Ο ελέφαντας, π.χ, εμφανίζεται αιφνιδίως σαν ξεχωριστό είδος, ξεχωρίζει αμέσως σε τρεις υποτύπους, οι οποίοι παραμένουν αναλλοίωτοι (εκτός από έναν που εξαφανίζεται) χωρίς να μετατραπεί σε άλλο είδος. Παρομοίως το άλογο εμφανίζεται αιφνιδίως χωρίς η προέλευσή του να πιστοποιείται από τα απολιθώματα από άλλο είδος.²
Ο Stanley όπως πολλοί άλλοι επιστήμονες σήμερα αναγνωρίζουν ότι το φαινόμενο της “Στάσης”, δηλαδή αιφνίδια εμφάνιση ειδών, ελάχιστες προσαρμοστικές αλλαγές, αιφνίδια εξαφάνιση, ευρίσκεται σε τελεία αντίθεση με την δημοφιλή καλλιεργημένη εντύπωση της εξελικτικής μεταβολής του ενός είδους σε άλλο είδος. Βέβαια τα ανωτέρω ευρήματα είναι σε τέλεια συμφωνία με τον Λόγο του Θεού κατά τον οποίο ο Κύριος δημιούργησε τα είδη των φυτών και των ζώων, πλήρως σχηματισμένα και απόλυτα λειτουργικά

Για άλλη μία φορά αποδεικνύεται ότι πραγματικά κερδισμένοι και σοφοί είναι όσοι με παιδική απλότητα δέχονται την αλήθεια του Λόγου του Θεού! **“Είμαι συνετώτερος πάντων των διδασκόντων με. διότι τα μαρτύριά Σου είναι η μελέτη μου”** (Ψαλμός119:99).

Αλέκος Περάκης

Πηγή: Εφημερίδα «Χριστιανισμός», φύλλο Σεπτεμβρίου 2000

---

1. David Raup “Conflicts between Darwin and Paleontology”
Field Museum Bulletin January 1979.

2. Stanley Steven “Darwin Done Over” The Sciences, October 1981